

kralja manj. Boji so bili hudi ali z ozirom na druge pune se je ta revolucija mirno in brez posebnega krvoprelivljanja izvršila. Kralj je z vso svojo družino na neki tuji barki pobegnil. Ustanovila se je neka provizorična vlada, ki boče red napraviti. Posebno razburjenje vlada glede jezuitov in menihov, ki so raz kloštrov bombe na ljudstvo metalni. Vsi redovniki so iz Portugalske izgnani in premoženje samostanov je zaplenila država. Kralj je baje 30 milijonov dolga zapustil. Zmagujoča ta revolucija ima veliki pomen tudi za sosedno Špancko, kjer so razmere precej podobne portugalskim. S svojim grozovitim izkoriščevanjem so klerikalci diskreditirali kraljevstvo: In zdaj pada sad za sadom...

Velika tožba. Rusinskim dijakom, ki so na univerzi z revolverjem v roki branili svojo „pravo“, izročila se je zdaj obožnica, ki obsega 55 tiskanih strani. Toženih je 101 oseb. Prič je povabljenih 72. Sodišču je predloženo 15 revolverjev, ki jih je policija razgrajačem vzela. Razprava se bode vršila sredi novembra.

Tržaški župan. Valerio je odstopil. Nekateri trdijo, da je to storil zaradi svojega iredentovskega mišljenja, ki ga je celo tako daleč spravilo, da je na cesti demonstriral. Drugi zopet pravijo, da je zapleten v bankerot „banke popolare“.

Proti škofu. Člani katoliške občine Arvo na Ogrskem so zagrozili, da bodojo k protestantizmu prestopili, ako škof njih župnika ne pusti pri miru. Dotičnega župnika so namreč za državnega poslanca izvolili, škof pa mu je zapovedal, da mora odstopiti. Oj ti politika, koliko duhovnikov iznevereš božji službi!

Umrl je dr. Anton Pergelt, eden najodličnejših državnih poslancev avstrijskih. Bil je ustanovitelj in voditelj nemške napredne stranke.

Češki „patrioti“. Vlada razpustila je češko društvo anarhistične mladine v Pragi zaradi hujškanja proti vojaštvu in proti državi. Več oseb je bilo zaprtih. S temi ljudmi se bratijo slovenski „narodnjaki“.

Ljubljanski Hribar, imenovan „Žane iz Lublane“ hoče baje novo stranko ustanoviti. To bo „hec“! Mož še vedno ne razume, da je položen ad acta. Pojd spät, spät, na Rusko h kozakom . . .

Vbogi cesar! Poroča se, da bode novopečeni črnogorski kralj Nikita v kratkem obiskal našega cesarja. Take obiske naj bi se utruje nemu našemu cesarju raje prihranil! Saj vendar vemo, kdo in kaj je ta Nikita!

Prvaška brezstidnost.

(Izvirni dopis.)

Nedavno smo poročali o grozni blamaži šoštanjskih prvakov. Znano je pač javnosti, na kaki način so ti čudni poštenjaki postopali z ljudskim denarjem, katerega so si revni kmetje prislužili in ga naložili v šoštanjski posojilnici.

Nad dvestotisoč kron naloženega denarja je zginilo in posojilnica nima sredstev, povrni vložnikom denarja. Poročali smo o slavnem umotvoru še slavnnejšega dohtarja Kukoveca, ki je kar na mah hotel spraviti posojilnico in z njo

tudi šoštanjske pravake iz vsake zadrege. Denar, katerega so prvaki pokradli, mora povrniti nemški Woschnagg, tako se je glasila parola in velikansko veselje se je razneslo po prvaškem brlogu. Poročali smo, da se je pred 28 leti, ko so še v posojilnici (takrat Vorschussverein imenovan) složno skupaj delovali Nemci in Slovenci, vsled sklepa občnega zbora razdelil med člane rezervni sklad, kar se sicer ni po vsem s takratnimi statutti strinjalo, kar pa tudi ni bilo protizakonito, ker je razdelitev ravno sklenil občni zbor članov.

In gospod Franz Wochnagg sen., kateri je kot ud načelnista le izvršil sklep občnega zbora, ni od tega sklada ničesar drugača dobil, kakor postavno mu pristoječi delež, kakor vsaki drugi član, namreč primerni delež.

Slavni jurist Dr. Kukovec pa je iztuhtal, da mora sedaj gospod Franz Woschnagg povrni celi rezervni sklad — in ne morebiti samo delež katerega je on dobil — ter tudi 28 letne obresti. Ta premeteni jurist namreč ne ve, da se vsaka odškodninska terjatev in pa obresti zletijo v treh letih, kar sicer ve že vsaka dekla na Pohorju.

Vložil je toraj v imenu posojilnice zoper gospoda Woschnagg tožbo. A s to neumnostjo še ni imel zadosti.

Vložil je namreč tudi za Jakoba Volk, Martina Goršek in čevljarja Tavzes odškodninsko tožbo, glasečo se na 60.000 K.

Ti trije brihtni gospodje, kateri pred 28 leti sploh še v Šoštanju bili niso, kateri sploh nikoli niti 1.000 K. lastne gotovine posedovali niso, kateri so šele v zadnjih letih vstopili kot člani posojilnice, se čutijo oškodovani za 60.000 K. Človek ne ve, ali naj bi se bolj neumnosti takih ljudi smejal, ali naj bi se jezik črez njihovo brezmejno predprzno.

Cujo te strmitje: gospod Franz Woschnagg mora posojilnici povrniti denar, katerega so drugi vkradli, poleg tega pa mora še plačati Volkovi, Goršku in Tavzesu 60.000 K.

Ideja teh gospodov je res imenitna. Slednji prvak, ki ni nikoli imel in nima ničesar v žepu, se čuti naenkrat oškodovanega in hajdi na sodnjo tožiti premožnega Nemca na odškodnino. To je najkrajša pot, priti do premoženja brez vsega dela in truda.

Jasno je, da je sodišče vse tožbe zavrnilo. A gospodom in dohtarju Kukovecu ta blamaža ni zadostovala. Rekurirali so zoper razsodbo na višje sodišče v Gradcu, katero pa je seveda tudi tožbo moral po postavi zavrnil. Jako zanimivo in značilno je bilo nastopanje dohtarja Kukoveca pred nadodsodiščem.

Mož ni morebiti utemeljeval tožbo poglavito s zakonitimi vzroki, temveč je zahteval odsodbo gospoda Woschnagg-a milo javkajoč, da mora posojilnica poginiti, če gosp. Woschnagg ne bode obsojen.

Ker šoštanjski prvaki polagoma vendar uvidavajo, da z denarjem ne bo nič, začeli so v svoji ostudni jezičnosti in hudobnosti gosp. Woschnagg-a napadati v zakotnih lističih, zlasti pa v zloglasnem Narodnem dnevniku. Prepbaci-

vajo mu umazanost, ker se je kratkomalo onesel nekaterih sorodnikov svoje rajne žene, ki so imeli preveliko poželjenje po denarju in stivali neutemeljene zahtevke.

O tem pa prvaki popolnoma molče, koliko tisočakov je gospod Woschnagg daroval za javni blagor. Še lansko leto je otvoril ubožnico, v kateri imajo večinoma slovenske ubožne rodilne zavjetje in sploh celo oskrbo. Velik del šoštanjskih prebivalcev živi od Woschnagg-ove tovarne.

In sedaj pa poglejmo, kaj so šoštanjski prvaki storili za javni blagor? Odgovor je jasno: žalosten. Ivan Vošnjak, bivši deželni poslanec in nekdajni šoštanjski župan ni samo zapravil skor 200.000 K. kmetskega denarje, ki ga je kot načelnika posojilnice pobral, temveč je tudi prišel v konkurs in s tem svojim upnikom nepravil ogromno škodo. Veleposestnik Franc Rajster, tudi nekdajni prvaški župan v Šoštanju, je istotno prišel v konkurs. Jakob Volk, nazagrizenejši hujškač, si je, seveda s tujim denarjem, otvoril kemično pralnico, katero je posedoval komaj leta dni, ker mu je bila vsedolga prisilnim potom prodana. Martin Goršek, bivši občinski tajnik v Šoštanju, je v občini blagajni zakrivil z Rajsterjem vred različne ne-rednosti in sta se oba rešila kazni le s tem, da sta škodo pravočasno povrnili.

Vsi ti narodni voditelji in žalibog še sedaj zastopniki slovenskega življa v Šoštanju, še niti vinjarja niso dali ali darovali za javni blagor. Živelj so ne morebiti od žuljev svojih rok, temveč na tuje stroške, od denarja, katerega so kmetje s svojimi žuljavimi rokami prislužili, živelj so nadalje od narodnih in političnih hujširij — in ti ljudje hočejo še gospodariti v Šoštanju. Gospodarili so žalibog veliko predolgateli okraj čuti to gospodarstvo, a sedaj je vendar prišel zasluzeni konec. Skrbelo se bode, da se časi zloglasnega prvaškega gospodarstva niko več ne bodo vrnili. Lasciate ogni speranza!

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Dopisi v „Sveti Gospodarju“ izgledajo tako, da si mora vse mislit, da bode z nami skoraj zapelo, ja obenam da pridemo v neki vrtinec, kjer se bodo poženklni. Ako bi pred nekaj stoletji na svetu bili, bi morali gotovo na ognjenem odru smrti storiti in to le zato, ker nočemo za našimi pravimi letat in ker se starega in dobrega držimo. Sedaj nam seveda drugačega ne morejo, kadar nas po časnikih denuncirati. Pa zakaj le t „liberalni“ gospodje samo v „Gospodarju“ pisajo? Bi ja lahko v svojih časnikih Trojicarje kaj nekinčali; pa tistih nihče pri nas ne bere in zategadel se morajo pod „Gospodarje“ dejati skravati. Poskušajo tudi naše častite gospodje za-se pridobiti, ker dobro vedo, da bi drugade izgledali proti nam kakor muha proti slonu. Da pa dokaj dobro ne ide, pa morajo nekoga imeti, da zanje kožo drži. Tako je moral na izid občinskih volitev usmiljenja vredni poslanec Roškar krije biti, ker je baje za občino premalo storil. V drugi vrsti pa klerikalci. Da bodo zapest volitva, je pravil eden tistih liberalnih gospodov, bodo ti liberalci sami agitirali, ker le potem je mogoče zmagati. Tisti bodo tedaj zmagali, katerih je tako veliko, da jih na prvi lahk preteje, tudi če bi ti ena roka manjka. Okinčat se pa znado tako lepo, da tem lažem kar sami ne morejo verjeti. Pisajo da Trojicarji samo radi tega zmagajo, ker terorizirajo prav za prav pa z našim županom nihče ni zadovoljen. O ti figur, tak se ti je že tvoj trebuh napel? Ali si tak slabe pameti? Vendar si pozabil, kako se vam je pri volitvah godilo, kako žalostno je za vas bilo po pooblastila hoditi, ker ste pri vsakem hramu slišali: le za Goloba damo pooblastilo! Ste pozabili, da ste takrat radi ali neradi morali lagati, da tudi le gospoda Goloba hočete za prestojnik, ker drugače še enega pooblastila ne bi imeli? Še se znate spominjati, da so častiti gospod Punter, tam v oči povedali, da dajo svoj glas le gospodu Golobu? Žalostno za vas, da ste morali takrat sami to obstatiti, sedaj pa bi radi lagali!! Tedaj drugokrat samo toliko pišite, kar je resnica, drugače vam kaj več povemo. — Terorizirali ste tudi samo vi in samo pred vami so se volito na dile ali k sosedu skrivali itd. Pišemo te pri-

Naš prestolonaslednik z družino.

Der österreichische Thronfolger mit Familie.

V vsaki hiši naj bodejo „Štajerčeve“

užigalice!

ga rom
Hrib
agentu

otreti, ki sta...
oliko javni javni v kabilne tanj. arne. i pr. jake anec ravil za je tudi na. Rajanju, naj de po vsled ršek, inski ne da sedaj niti agor. tem a so ži skala. Šo olgo, ven da ni nza !

slov. skdo tajo emo vetu smrt pr drži akor ti je? na zadejo pode gače da met, zidu anec malo zo go er le zma rsti kala. užem čarji prav lovo ebuh po kako kér loba krat poda se nate im v Go dkrat edaj nica, li ste olci e pri

v vsakomur znane stvari zategadelj, da vam sumin ostane, ker drugače še se boste prev... (Prihodnič dalje.)

Fram, Dragi „Štajerc!“ Bila je 15. avgusta nos občinska komisija pri cerkvenem in zraven občem gospojnem vinogradu zaradi neke manjosti v navzočnosti klučarjev, župnika, mene, mučarja in gospe. Tedaj se pa nekaj zgodi; naš župnik namreč Tebe in vsakega tvojega naročnika sovraži. Zavipje nad menoj: „Ti si štajerc, ti nimaš pravico blizu mene priti!“ in se pestjo s tako silo v prse sunce trikrat, da tudi trikrat padel na hrbot. Vso stvar sem mrečil sodniji, zakar je bil tudi župnik kaznovan. Pred poldrugim letom je tudi mojega športa pretepel in naročil drugim, da naj, ako bodo Tebe s pošte nesel, list vzame in raztrga; za tačilo bodo dobili desetico. Moji gospoj je naročil, da mora mene proč spraviti iz službe, ker Štajercem celo faro pokvarjam. Zaradi tega bodi tako dober ter to stvar objavljen, da bodo športi izvedli in spoznali miroljubnost našega župnika, na tako velik praznik pa suva z viničjem po vinogradu — ne svojega, sosedovega — kje je ponos; zakaj trpi župniški stan na ponos? —

Dobje pri Planini. Kakor zamorci se perejo vslj slavnih voditelj, župan, župnik in občinski obor, v „Slov. Gospodarju“, češ da niso oni sedajni obč. odbor krivi visokih občinskih dočud, ogromno zvišanih plač obč. županu, tajniku, slugi itd. Po farizejsko zavijajo, da bi bil tega krv predprejšnji župan kateri je pred 13-timi leti županova. Oj neumneži, pa še celo uveči neumneži, kako je pa mogoče, da bi kdo verjel, da bi se občinske doklade za 3 let naprej zvišale? Pred 13-timi leti se je zelo plačevali za novo šolo in se je takrat spodarilo z 50% občinske doklade, in sedaj ponovno plačevali 110%; pa je tega krv predprejšnji župan? Na celem svetu ne najdete tako sumnega človeka, da bi Vam to verjel. Je pač enica, kakor prigovor pravi: Kadar se stopišku na rep, takrat zavili. Ja dragi! tisti si v katerih kmet ni vedel, če plačuje obč. občade, in ni vedel kje občina denar dobiva, a minuli. Le perite se, pa z lažmi in farizejem zvišujem se ne boste oprali nikdar, če vidi greste v varaždinske toplice. Bolj ko bo zavijali in lagali, več Vašh lupari bo prišlo v javnost. Župnik zavija in poprašuje, kdo krv da se mora staviti nova kapljana? Na vprašanje je pač lahko odgovoriti, da je tega ziva v prvi vrsti neumnost župnika Vurkela, pa njegovih podrepnikov, kjer stavijo kapljano za tistega kaplana, kateri se še ni rodil. Kadar pa sedajna nova stavba v Dobri itak ni nobena kapljana, to je le razširjenje farovža; a bi bila to kapljana, katera se celo nič ne potrebuje, je le samo pesek v oči in pa izgori župnika. V. da ložej farba in oškoduje fane. Le nekaj takih neumnežov ima, kateri mu rejamejo, da bi bila to kapljana. Duhovske lasti pa tudi niso tako neumne da bi Vurkela pošljale kaplana, menda zato da bi on tem ložej lenaril in se pečal s kšeftami, kateri ne spadajo v njegov prevzeti stan. Ni dolgo, ko je neko žensko nagovarjal, da bi jeno poslopje proti požarni škodi zavaroval, ko hoče biti tudi agent. Opekarino si je napisal itd. Vse to dokazuje, da mu časa prejaja; pa bi še potem kaplana imel? Zakaj pa? Naprosto še za majhen prostor v „Slov. Gospodarju“ in povejte še kaj, odgovor dobite gotovo.

Schicht Stearin-sveče

LEDA

najfinješa vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

No tečejo! No kadijo!
No dišijo! No delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 872

Kako „banka Slavija“ koline lovi.

Odkar naš cesar ni hotel potrditi rusko-srbske romarja in bivšega ljubljanskega župana Ivana Ljubljanca, vrgel se je ta zopet z vso močjo na enturo. Kakor znano, je Hribar ljubljanski

ravnatelj tega češkega zavoda. V prvaških listih je objavljalo inzerate, v katerih se je z velikim ropotom za češko „banko Slavija“ rogovili. Ti inzerati so bili obenem grozno hujskajoče vsebine in so seveda v prvi vrsti naglašali geslo „Svoji k svojim“. Po Hribarju se namreč to geslo tako le tolmači: Slovenski denar od slovenskih kmetov v nenasitno češko malho!... V teh svojih inzeratih pa je Hribar odnosno „banka Slavija“ trdila, da se porabi dividendo izključno za zavarovance in da daje „banka Slavija“ poleg tega večje svote „v narodne“ (to je narodnjaško-hujskajoče) namene. K temu zadnjemu „banka Slavija“ niti pravice nima. Njen denar se ne sme nikdar v politične namene porabiti, ker je to protipostavno! Ali kaj se bričajo češko-slovenski hujskarji za postavo! Sicer je pa bila v dotičnih inzeratih „banke Slavije“ tudi grda neresnica povedana. Kajti že junija meseca je Ivan Hribar zavarovancem od njega samega podpisano pisemce pošiljal. V tem pismu je povedal, da je „banka Slavija“ na svojem občnem zboru sklenila, da dividende do preklica ne bode več izplačevala. Do preklica se morajo torej obroki v polni svoti plačevati, brez da bi se dividende odpisalo. Do takega preklica seveda do danes še ni prišlo. Kako hudojen je ta švindel, bode vsakdor priznal, kateri le količaj več, kaj je zavarovanje. V svojih inzeratih trdi torej Hribarjeva „banka Slavija“, porabi dividendo edino in izključno v korist svojih zavarovancev. Ako se pa kdo potem zavaruje, dobi od Hribarja nakrat pismo, da se dividende ne izplača... Čujemo, da se je to celo nekaterim Ljubljancem preneumno zdelo in da so stvar državne pravniku na znanili. Tako nato je c. k. državni pravnik dotične Hribarjeve inzerate konfisciral. Morda jih bode Hribar zopet v državni zbornici prečital, da jih sme potem neovirano tiskati in razširjati... Na vsak način pa bodejo naši čitalniki izprevideli, s kakšnimi nerdenimi in nepoštenimi sredstvi lovi „banka Slavija“ kaline...

Novice.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Velikansko razburjanje povzročilo je naše zadnje poročilo glede dosedanjih posledic slovenske obstrukcije v ptujskem okraju. Ljudstvo je na ravnotežo obupano. Pa tudi ni čuda! Letošnja žetev je slaba. Poljski in njivski predelki so malenkostni. Mnogo je kmetov, ki niti toliko ne pridejajo, kolikor potrebujejo za lastno hišo. Gorice izgledajo grozovito slabo. Ni je vinskih bolezni, ki ne bi obiskala letos naše vino-grade. In tudi toča, ta „siba božja“, jih je obiskala. Hlevi so prazni. Dve leti smo imeli sušo in s težkim srcem se je moral naš kmet od svoje živine ločiti. Zdaj bi bil čas, da si preskrbti mlado živilo. Letos smo imeli vsaj nekaj krmne. Ali kaj pomaga kрма — brez živine. Takšni je torej gospodarski položaj naših kmetov, takšni in še žalostnejši. Ni torej čuda, da je kmet obupan! Edina njegova nada je še bila, da bode dežela nesrečnemu ljudstvu na ta ali oni način na pomoč skočila. Ali tudi ta neda je splavala po vodi. Prvaški slovenski poslanci, ki seveda ne poznavajo in nočejo poznati ljudskega trpljenja, so iz golih političnih vzrokov, katerih živ krst ne razume, razobil deželnim zborom. Preprečili so torej sleherno gospodarsko delo v prid ljudstva, v zeli so slovenskemu ljudstvu v največji bedi zadržanje upanje. Pomišljili niso v svoji brezvestnosti, kakšne rane bili to politično divjanje slovenskemu ljudstvu na spodnjem Štajerskem. In zdaj, ko se pričenjajo pojavljati posledice obstrukcije, ko je n. p. ptujski okrajni zastop moral vstaviti plače cestarjem, moral vstaviti zgradbeni cest, moral vdkloniti vse podpore in nakup mlade živine, zdaj ko ima edino ptujski okraj vsled slovenske obstrukcije v deželnem zboru škode čez 60 tisoč krov, — zdaj se zvijajo prvaški listi, kakor kača pod nogo, zdaj skušajo vso krvido — Nemcem naložiti. Hudo neumen mora biti človek, ki tej prvaški hujskarji veruje! Položaj je vendar tako jasen, kakor beli dan: Nemci niso

delali obstrukcije v deželnem zboru, marveč delali so jo slovenski poslanci. Vsled obstrukcije pa je vladu deželnemu zboru zaključila in ga bode bržkone razpustila. Vsled tega zopet je moral deželni odbor vsled pomanjkanja denarja vse za naše kraje pomembnejše podpore in izdatke črtati. Vsled tega je n. pr. le ptujski okraj najmanje 30.000 krov deželne podpore izgubil. Ako se k temu še pristeje svote 32.000 krov, ki jo je okraj vsled dveletne suše pri dokladah izgubil, potem pridemo do svote 62.000 krov. Ta velikanska svota je prebivalstvu v ptujskem okraju vsled slovenske politike izgubljena. Ni človeka, ki bi imel srečo in bi to odobral, — razven slovenskih hujskarjev, katerim je blagorjdušta deveta brigga. Tako stoji stvar! In nekaj koristnega imeli bodejo tudi žalostni dogodki; — to namreč, da bodejo naši kmetje pričeli mislit in svoje prave sovražnike izpoznavati. Na Koroškem so klerikalci vboge kmete s svojo velikansko sleparijo spravili na rob propada. Na Štajerskem pa so storili to slovenski poslanci s svojo obstrukcijo. Ali svaka sila do vremena!

Odgovor priprtega kmeta na „zalostne novice v ptujskem okraju“ (št. 41 „Štajerc“). Kmet nam piše: Dragi „Štajerc“! Dostikrat se zdaj čuje in bere o brezvestnosti naših prvaških poslancev. Po mojem mnenju je brezvesten človek od Boga zavrnjen in ni vreden da ga zemlja nosi. Brezvesten človek drugo ne misli in na to dela, da le njemu dobro gre in da je njegova r... polna in taki so naši brezvestni slovenski poslanci Ozmeč, Meško pa tudi dr. Korošec; na miljone je že bila in bo še Vaša brezvestna obstrukcija prekleta. Ste Vi božji namestniki, ki uboge kmete in delavce v obup ženete?! Znate brezvestneži, kolikim ste z Vašo brezvestno obstrukcijo v deželnem zboru kruh odedeli? znate Vi brezvestni, koliko ste jih iz spodnje Štajerske odpodili s trebuhom za kruhom? Ne zatirajte ubožev in sirot! Razumite to? Po shodih farbate nas ubožev kmete, da nam Nemci nečejo nič dati. Ja vraga, kako pa nam bodo dali, ker Vi brezvestneži jim nič ne date. Mnogo in mnogo bi še bili slovenski kmetje zaslužili podpor in jih tudi dobili, pa v brezvesteži ste nam vse odedeli. General Korošec, Ti vboge duša, se bahariš da imaš vso slovensko ljudstvo za seboj; pridi, pridi enkrat k nam na Dravsko polje k Šentjanžu. Boš vidil, kako bo ljudstvo stalno za teboj. Znabit bi še naglo šlo za teboj, samo ti bi ga ne bi mogel gledati... Se brigade brezvestni pravki za svoje volilce s tem, da nam podpore, zaslužek in vse odjeste? Ozmeč in Meško, pridita enkrat pred nas poštene razumne kmete in odkritosrčno razodejte Vašo brezvestno obstrukcijo; z Vašimi norijami se pa pojte solit. Kaj pomagajo kmetu v Gradcu slovenski zapisniki, slovenski deželni šolski svet in druge vaše neumnosti. Odkritosrčno povejte kmetom resnico. Potem bo malo zaupnic; samo od slovensčine mi ne moremo živeti, pustite nam, naj se naši otroci nemško učijo. Če bi Vi nemško ne znali, bi Vam gotovo slabo šlo, tako ko nam zdaj gre in Vi ne bi se tako mastili kakor zdaj ko take velike bobne pred seboj nosite. Kaj bi bili dr. Verstovšek, dr. Benkovič, dr. Korošec, dr. Jankovič, prof. Robič in vsi drugi, ki bo nemškega ne znali? In nam kmetom ne privoščijo tega znanja! Mi naj vedno trpimo in le trpimo! Naše življenje ni drugačia kakor trpljenje... Oj ti brezvestna prvaška politika ti!

Volilni shod v hotelu „Deutsches Haus“ v Celju. Piše se nam: Danes v torek, dne 11. t. m. vršil se je v hotelu „Deutsches Haus“ volilni shod, pri katerem je poročal deželni poslanec dr. Eugen Negri o nečuvnem obstrukciji v štajerskem deželnem zboru s strani prvaških klerikalnih poslancev in o političnem položaju na spodnjem Štajerskem sploh. Mala dvorana je bila z volilci natlačeno polna in vladalo je med volilci splošno zanimanje za poročilo našega poslanca o vzrokih zadnje obstrukcije. Shod je otvoril vodja mestnega urada dr. Oton Ambroschitsch in prisrčno pozdravil vse navzoče volilce. Nato je podelil besedo gosp. deželnemu poslancu dr. Eugenu Negri, ki je v nad eno uro trajajočem, smotrenem govoru razmotril vzroke in razloge nečuvne obstrukcije v našem deželnem zboru.

Zahtevajte v vseh trgovinah „Štajerčeve“ užigalice!